



**LISTY
Z AURA – PONTU**

I/2019

JARO

Obsah:

Vážení přátelé.....	3
Kontakty.....	4
Česká a slovenská dramatika.....	5
Milan Uhde	Dušan Sedlák
Jakub Zindulka	Jan Musil
Nové překlady.....	7
Anglicky psaná dramatika	
Nowra – Š. Dominik	Zandt/Milmore - Fahrner
Foster - Fahrner	Owen – P. Dominik
Melski - Fahrner	
Německy psaná dramatika	
Syha - Štulcová	Apke - Kotrouš
Lehnert – Jičínská a kol.	Kehlmann - Michňová
A další překlady...	
Ibsen - Stehlíková	Sorokin - Krčálová
Saalbach - Weberová	Kędzora – Vobecký
Blom – Černík	Norén - Černík
Pommerat - Zahálka	Coussé/Confortés/Tremblay - Neumann
Dramatické dílo Agathy Christie	16
Dílo Ingmara Bergmana	17
Nepřeložené texty.....	17
Anglicky psaná dramatika	
Kirkwood	Williams
Mamet	Anderson
Ruhl	Burns
Barry	Carson a spol.
Riml	Roman
Hesford	
Německy psaná dramatika	
Lausund	Naumann
Stuhler/Koslowski	Amir
Glattauer	
A další jazyky...	
Vyrypajev (Rusko)	Stone (Austrálie)
Isakstuen (Norsko)	

Vážení a milí přátelé,

připravili jsme pro Vás **jarní čtení** - další **Listy z Aura-Pontu** s nabídkou aktuálních textů za poslední období.

Kromě tuzemských novinek a nových překladů naleznete v nabídce i zatím nepřeložené novinky zejména anglosaské a německojazyčné oblasti, ale i z jiných zemí.

Aktuální číslo je vždy k nahlédnutí na našem webu (www.aura-pont.cz), včetně aktuálních [Novinek z Aura-Pontu](#), kde se dozvíte o dalším dění v naší agentuře. Máte-li zájem o starší čísla Listů, [napište nám](#) a my Vám je zašleme elektronicky či poštou. Jejich obsah průběžně ukládáme do našeho [katalogu her](#), kde je k dispozici úplný přehled nabízených textů. Nyní v ní naleznete informace o **více než 6500 textech původních českých a slovenských her, překladů i textů zahraničních autorů v originále, aktualizace databáze probíhá průběžně.**

Připomínáme, že Vaším zájmům vycházíme vstříc dalšími službami:

- na požádání Vám zašleme text námi zastoupených autorů a překladatelů,
- rozhodnete-li se některý z nich inscenovat, získáme pro Vás souhlas autora,
- vystavíme provozovací smlouvu.

Rovněž Vám texty zahraničních autorů (nabízené i Vámi vyžádané):

- obstaráme,
- v případě Vašeho zájmu doporučíme překladatele, dojednáme smlouvu se zahraniční agenturou,
- dojde-li k provozování, je naší odměnou provize z autorských honorářů,
- nedojde-li k provozování, vyúčtujeme Vám předem dohodnuté vynaložené náklady.

Díky našim bohatým zkušenostem a kontaktům v zahraničí Vám můžeme nabídnout **vyřízení práv k provozování děl** autorů z mnoha zemí celého světa:

vlámské části Belgie,	Maďarska,	Rumunska,	Srbska,
Bulharska,	Německa,	Ruska,	Švýcarska,
Holandska,	Polska,	Skandinávie a Pobaltí	USA,
Chorvatska,	Rakouska,	Slovinska,	Velká Británie a Irsko

a mnoha dalších (kromě Francie, Itálie a Španělska, kde jsou v současné době tamní monopolní agentury vázány exkluzivními smlouvami).

Můžete nás však kontaktovat i v případě, kdy si nejste jisti, kam se obrátit.

Vždy Vám alespoň poradíme.

Rádi Vám taktéž pomůžeme při výběru titulu, vhodného právě pro Vás. Vaše případné jednodušší dotazy zodpovíme telefonicky, složitější pak písemně.

Naše [produkční oddělení](#) Vám v případě potřeby pomůže při výběru interpretů. Dále Vám můžeme doporučit například režiséra, choreografa, případně výtvarníka nebo autora hudby.

Těšíme se na Vaše reakce.

Adéla Vondráková, Michal Kotrouš

Kontakty

VEDENÍ AGENTURY:

Petra Marková, výkonná ředitelka – tel.: 251 554 938, petra.markova@aura-pont.cz

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ:

Petra Marková, vedoucí – tel.: 731 184 896, petra.markova@aura-pont.cz

Texty a agentáž

Michal Kotrouš – tel.: 603 265 067, michal.kotrous@aura-pont.cz

Adéla Vondráková – tel.: 702 044 531, adela.vondrakova@aura-pont.cz

Zahraniční práva

Anna Pýchová – tel.: 739 652 531, anna.pychova@aura-pont.cz

FINANČNÍ ODDĚLENÍ:

Martin Chramosil – tel.: 603 195 199, martin.chramosil@aura-pont.cz

Markéta Kotrbová – tel.: 731 555 949, marketa.kotrbova@aura-pont.cz

Hana Ondřichová – tel.: 731 520 528, hana.ondrichova@aura-pont.cz

PRODUKČNÍ ODDĚLENÍ:

Jiří Havel – tel.: 603 466 399, jiri.havel@aura-pont.cz

Markéta Mayerová – tel.: 602 644 630, marketa.mayerova@aura-pont.cz

SEKRETARIÁT:

Klára Vajnerová – tel.: 251 554 938, 251 553 992, klara.vajnerova@aura-pont.cz

Najdete nás na adrese:

Veslařský ostrov 62

147 00 Praha 4 - Podolí

tel. ústředna: 251 554 938

e-mail: aura-pont@aura-pont.cz

www.aura-pont.cz

Česká a slovenská dramatika

Milan Uhde

MARIINA VOLBA aneb Cesta nocí

8 m, 3 ž (premiérové obsazení)

Rýmovaná hra o Marii ve stylu starých barokních divadelních kusů. Příběh Marie jako ženy svobodné, živoucí a odvážné. Ženy, která se musí rozhodnout, zda do světa, kterému vládne krutost a strach chce přivést syna a nést všechny následky. Zda přes všechny slzy, které vypláče, chce do světa vpustit křehkou naději, že láska má stále mohutnou sílu...

Světová premiéra proběhla v brněnské Huse na provázku v březnu 2019.

Jakub Zindulka

TCHYNĚ NA ZABITÍ

1 m, 3 ž

komedie / fraška

Ani sama Smrt nezabrání tchýním prudit a montovat se do života svým mladým.

Čistokrevná „řachanda“ okořeněná duchařinou popisuje vztah mezi tchýní a zetěm, snachou a tchýní, mezi matkou a dcerou, synem a matkou, mezi mladými manžely a konečně a hlavně mezi tchýněmi samotnými.

Hru napsal autor pro agenturu Fanny, která hru uvedla v březnu 2018 a k dalšímu uvedení je volná od roku 2019.

Dušan Sedlák

ŽIVOT JE BÍLÝ DŮM

3 m, 4 ž (ve více rolích)

hudební komedie

Do domova seniorů přijde výzva k účasti na chmelové brigádě. Seniorům se to zdá divné, výzvu pokládají dokonce za omyl. Po počátečních rozpacích se však rozhodnou této brigádě, i když jako starci, zúčastnit. Berou to spíše jako legraci a také jako možnost zavzpomínat na svá mladá léta.

Netuší však, že pro některé z nich to bude znamenat zcela zásadní změnu v jejich dosud klidném životě. Především pro Hanku, která po příjezdu na chmelnici poznává v majiteli agropodniku svou ztracenou studentskou lásku, Filipa. Oba však k sobě těžko hledají cestu, neboť během uplynulých padesáti let si každý prožil svůj vlastní život.

V každodenních situacích je vidět, že si dnešní senioři stále dokáží užívat života, dělat si legraci ze svých neduhů – i díky seniorovi Frantovi, věčnému vtipálkovi, který se vždy postará o dobrou náladu. Nečekané vyústění, řada humorných situací a hlavně písňe z původního známého muzikálu příjemně osvěžují tuto lehkou hudební komedii.

Autorská práva k původním písňím z filmu Starci na chmelu vyřídí OSA.

Jan Musil

PŘIJETÍ

1 m, 2 ž

„Rozumíš, já nikomu nedovolím, aby mi všechno vzal, nemůžeš mi vzít všechno, všechno se nebere, všechno nesmíš nikdy vzít, můžeš někomu ublížit, ale nikdy mu nesmíš vzít všechno!“

Anna a Olga jsou sestry. Anna je starší, o vše se stará a až mateřsky pečuje o sestru Olgu. Společně mají také řadu tradic, pravidel a zaběhnutých rituálů – jedním z nich je, že na Olgy narozeniny pozvou domů nějakého cizího člověka na večeři. Tentokrát si Olga vybrala bezdomovce Filipa, který se Anně sice vůbec nelíbí, ale kvůli Olze se přemůže. Filipa nechají doma osprchovat a pak přinesou na stůl první z mnoha chodů. V průběhu večeře Olga Filipa svádí, ten však svoje city vyzná chladně Anně. V průběhu večeře se také ukáže, že v patře domu bydlí tatínek obou sester, po závažném zranění upoutaný na lůžko. Podezřelé ale je, že Olga k němu nikdy nechodí, protože to má zakázané. Do křehkého ekosystému zvláštní domácnosti se cizinec začlení jen velmi těžko, a tak po krátké době se z přítomných vytvoří jakýsi milostný trojúhelník a Filip odkryje nejzávažnější tajemství rodiny, což ho možná bude stát i život. Hra přináší dvě výrazné herecké příležitosti zejména pro představitelky dvou sester.

Nové překlady

Anglicky psaná dramatika

Louis Nowra (Austrálie)
NOC BLÁZNŮ (COSI)
přeložil **Šimon Dominik**
7 m, 4 ž
tragikomedie

Cherry: Ale já zpívat neumím.

Roy: Do inzerátu jsem napsal, že je to opera.

Cherry: Stálo tam „Kdo si chce užít v divadle?“

Roy: To byl nadpis. To pod ním už jsi nečetla?!?

Inscenovat první hru mimo bezpečné a ozkoušené prostředí vysoké školy není pro žádného začínajícího režiséra nikdy úplně jednoduché. A co teprve, když vás vaše první profesionální kroky zavedou do psychiatrické léčebny. Právě tam se ocitne Lewis, čerstvý absolvent, který kývne na nabídku nazkoušet v rámci terapie divadlo s pacienty jedné takové instituce v Melbourne.

Píše se rok 1971, městem hýbou přípravy na obrovský celonárodní pochod proti válce ve Vietnamu, ovšem Lewis musí svou účast na této akci vzdát a plně se pohroužit do své nové práce. Jeden z pacientů si totiž prosadil svou a na Lewise čeká pořádná výzva – Mozartova opera *Così fan tutte*. Jistá omezení jsou zřejmá hned na začátku. V léčebně se nachází pouze jedno rozvrzané piáno. Opera je dostupná pouze v italském originále. A žádný z herců neumí zpívat.

A další menší či větší komplikace se vyjevují prakticky každou minutu. Jak ovšem Lewis s hrůzou zjišťuje, pro jeho hereckou trupu to nejsou žádné překážky. A tak se mladík ocitá ve spirále naprosto neuvěřitelného zkoušení, v němž musí čelit vskutku nečekaným situacím. Všichni však postupně a s obdivuhodnou vytrvalostí překonávají bariéry a míří k premiéře svého opusu, během níž doslova překonají sebe sama a nádvakem se dozvědí i něco o sobě samých. Jak s tím naloží, už je na nich.

Autor stvořil jedinečné panoptikum postav, jimž dominují afektovaný egomaniak posedlý divadlem Roy, pyroman s velmi neobvyklými terči své záliby Doug, zádumčivý koktavý bývalý právník Henry nebo obsedantně kompulzivní Ruth. Mezi nimi je Lewis nejprve zcela ztracený a teprve postupem času si ke svým hereckým kolegům nachází cestu. Proces zkoušení je tak zároveň procesem jeho dospívání, nabývání profesní a především lidské jistoty. A také cestou k poznání, že kvalita lidského charakteru nutně nesouvisí s duševní vyrovnaností – že pacienti se možná nechovají zrovna standardně, ale možná je na ně větší spoleh než na Lewisovy přátelé zpoza bran léčebny.

Noc bláznů (1992) je jedinečnou komedií, kombinující pečlivě vystavěné gagové situace s hlubšími podtóny dotýkajícími se témat odpovědnosti, důvěry či lidské důstojnosti. A také posedlosti divadlem, což je prostředí, které někdy nemá k blázcovi zas tak daleko... Hra neklade přehnané nároky na prostor a nabízí množství výrazných a vděčných hereckých příležitostí, každá z postav je autorem výrazně individualizovaná a poskytuje dostatek prostoru pro jevištní rozvíjení naznačených charakteristik.

Česká premiéra hry proběhla v Divadle P. Bezruče v Ostravě v březnu 2008. Nový překlad vznikl pro uvedení v ND Brno v únoru 2019 - komediální účinek hry jako takové posiluje využití moderního a hravého překladu Jaromíra Nohavici v několika úryvcích z libreta opery *Così fan tutte*.

Norm Foster (Kanada)
DÁMSKÁ ČTYŘHRA (LADIES FOURSOME)
přeložil Martin Fahrner
4 ž
komedie

Den po pohřbu Catherine se její nejbližší kamarádky vydávají na golfové hřiště, kam s ní posledních čtrnáct let chodily. K Margo, Tate a Connie se přidává i Dory, Catherininina kamarádka z Kanady, kterou zbylé ženy potkaly teprve na pohřbu. Mezi jednotlivými odpaly a jamkami spolu ženy probírají všednosti i nevšednosti svých životů s nadhledem či (ne)potlačovanými poznámkami. Každá z žen se vyrovnává s životními nástrahami po svém, ale řeší to společně a rozličnými názory, ať už se týkají lásky, dětí či kariéry. A možná si i vzpomenou na svou zesnulou kamarádku.

Tato půvabná komedie měla premiéru v roce 2014 v The Upper Canada Playhouse v Morrisburgu.

Michael Melski (Kanada)
RODINNÉ BRUSLENÍ (HOCKEY MOM, HOCKEY DAD)
přeložil Martin Fahrner
1 m, 1 ž
hořká komedie

Dvouaktová hra o vývoji vztahu mezi dvěma svobodnými rodiči. Celá hra se odehrává na zimním stadionu, kde synové Donny a Teddyho hrají hokej. Sledujeme kompletní vývoj vztahu ústřední dvojice od seznámení přes chvíle zamilovanosti až do rozpadu vztahu.

Donna je svobodnou matkou osmiletého nového hráče hokeje Matthewa, kterou v minulosti její muž bil. Teddy je svobodným otcem již zkušenějšího, ba stejně starého hráče Troye. Zatímco Teddy je velmi otevřený, zanícený fanoušek a velmi usiluje o vytvoření vztahu mezi ním a Donnou, Donna je uzavřená povaha, zrovna se přistěhovala do města jen se svým synem a snaží se udržet si Teddyho dál od sebe i svého syna. Teddyho neoblomnost a vytrvalost ji však přemůže, podvolí se mu a vyjeví mu mnoho ze své minulosti. Donnina nedůvěra k lidem i Teddyho nezkrotný charakter však nakonec zhatí jakýkoliv intimní vztah, který kdy mezi nimi vznikl.

Premiéra se uskutečnila v produkci společnosti Two Planks Theatre Company v roce 1999 a od té doby se hra objevila v mnoha kanadských divadlech.

V roce 2003 se umístila v prestižním žebříčku Deseti nejlepších her roku podle listu Toronto Star. Americká premiéra hry se konala v roce 2010 v Actors Theatre of Minnesota a v divadle Stoneham ve státě Massachusetts.

Billy Van Zandt, Jane Milmore (USA)
OKNO DO DVORA (WRONG WINDOW!)
přeložil Martin Fahrner
5 m, 3 ž
detektivka

Vynikající detektivka inspirovaná stejnojmennou filmovou klasikou Alfreda Hitchcocka. Manželský pár bydlící v nájemném bytě se často baví pozorováním sousedů bydlících v naprosto stejných bytech situovaných přes dvůr.

Jednoho dne vidí v jednom okně něco, co je vyděsí. Manželská hádka, která je pro ně ze začátku zdrojem pobavení, přeroste ve rvačku a nakonec v něco, co dokonce vypadá jako vražda. Jenže okno, v němž ke všemu došlo, je přes dvůr, a ke konci se všechno odehrávalo za zataženými záclonami, takže byly vidět jenom siluety. Jisté není nic, všechno jsou jenom dojmy. Nikdo se tedy neodvážá zavolat na policii, jenže vzápětí je žena bydlící ve zmíněném bytě prohlášena za nevěstnou.

Během vyšetřování se ukáže, že pohřešovaná měla milence a podezřelý může být kdokoli ze sousedů, což zrychlí tempo hry a podezřívavost zahýbe stabilitou manželských párů v domě. Navíc se vrah začíná zbavovat podezřelých a napětí roste...

Tvůrci této vynikající divadelní detektivky navíc použili skvělý jevištní trik. Využívají toho, že byty v domě jsou stejné a stejně vypadá i nábytek (což známe dobře např. z našich paneláků). Děj detektivky se tak může rychle přesouvat z jednoho bytu do druhého. A dění pokaždé šmíruje někdo z okna naproti. Často tak probíhají na jevišti dva děje najednou.

Skvělá hra byla uvedena v květnu 2008 v Lincroftu v New Jersey v Brookdale College Performing Arts Center.

Garry Owen (Velká Británie)

BRUTÁL (KILLOLOGY)

přeložil Pavel Dominik

3 m

„Sebral jsem židli a fláknul jsem ji s ní přes obličej. Protože Paní Stroudová měla zlaté srdce a ani trochu jsem se jí nebál.“

Paul vydělal neskutečné peníze. Vymyslel totiž extrémně úspěšnou počítačovou hru *Killology*, kde mohou hráči konečně přeskočit všechno to nudné bojování a přikročit rovnou k tomu hlavnímu: zabití. Davey je chlapec z rozpadlé rodiny, otec kdysi odešel a Davey s matkou žijí sami v nebezpečné čtvrti. Malý chlapec, jehož jediným a nejlepším přítelem je jeho mazlivá fenka Maisie, je obětí šikany místních kluků, kteří ho připraví o všechno. Daveyho mírná a citlivá povaha se postupně proměňuje, začíná se podobat svým utlačovatelům. Jednoho dne jej však srazí auto a Davey se stane obětí sadistické vraždy inspirované hrou *Killology*. A to je chvíle, kdy do děje vstupuje Alan, Daveyho ztracený otec, který musí syna pomstít.

Autor se v textu soustředí na analýzu vztahů otec-syn. Nejde přitom pouze o dvojici Davey-Alan, ale také o vztah Paula k jeho otci, vztah Daveyho k Maisie i vztahů mezi mladšími a staršími dětmi. Téma je spouštěcím mechanismem pro všechny dějové zvraty ve hře. Hra je psaná formou prolínajících se monologů, které se prolínají bez snahy dodržovat časovou posloupnost příběhu. Monology se mnohdy časově překrývají, prolínají se i místa děje, občas se jednotlivé části příběhu popírají. Postupně přestává být jasné, co je doopravdy a co je jen fantazií postav. Divák/čtenář si postupně skládá nejprve zdánlivě nesouvisějící monology do jednotné dějové linie. Děj se odehrává výhradně ve slově, ve vyprávění (pravý dialog je ve hře pouze jeden), což podporuje dojem bezčasí a celkové časoprostorové neukotvenosti příběhu. Díky rafinované struktuře však hra neztrácí napětí ani dramatičnost. Gary Owen napsal skutečně neobyčejnou hru - drsnou, temnou, působící dojmem realističnosti a přesto výsostně symbolistickou.

Hra měla premiéru v dubnu 2017 v Sherman Theatre v Cardiffu, v květnu byla inscenace přenesena do Royal Court Theatre v Londýně, kde v roce 2015 Gary Owen debutoval s hrou *Violence & Son*. České premiéry se chopilo Divadlo NaHraně v prosinci 2018.

Německy psaná dramatika

Ulrike Syha (Německo)

PAN SCHUSTER HRAJE MONOPOLY (HERR SCHUSTER KAUFTE EINE STRASSE)

přeložila Magdalena Štulcová

1 m, 4 ž

Georg Schuster, autor kriminálek, který chtěl dříve dělat i „společensko-kritické umění“, a jeho manželka Valerie, která dobře vydělává jako stavební inženýrka, mají na návštěvě Valeriinu matku Karin a její sestru, socioložku Veru, jež bádá o „politickém aktivismu“ a „občanské vzpouře“. Všichni ještě čekají na otce, výzkumníka a bývalého manžela Karin.

Vera je duchem někde jinde, věnuje se svým vlastním problémům, nelze se jí ale divit – zbytek osazenstva se hádá a diskutuje o politických i osobních záležitostech. Valerie totiž měla minulý rok vztah se svým šéfem, o čemž všichni vědí, ale nikdy to nepřišlo na přetřes.

Georg flirtuje s lotyšskou aupairkou Luizou – nebo je to naopak?

Jde o levicově-liberální domácnost a tyto vztahy by tedy neměly být problém. Zrcadlo však postavám nastaví stolní hra Monopoly - „cílem je přivést všechny na mizinu,“ říká k tomu Karin. A postavy se díky hře začnou bezmocně a komicky potácet dějem - jako figurky stolní hry. A vyvstávají neodbytné otázky - jak od všeho a všem utéct? Jak se angažovat, když se zdají být kapitalismus, sekulární humanismus i liberální demokracie prázdnými pojmy? „Vám by pomohla sociální tvrdost,“ míní Karin. A Georg je, jako vždy, pro „změnu tématu“. Heslo „myslet globálně, jednat lokálně“ naráží v této zahradní scéně s japonským grilem na své limity a zúčastnění si zahrávají s ohněm.

Drsný obrázek ze života, „konverzačka“ o totální destrukci vztahů, reprezentovaná i rozbitím toku dialogů. Místy s použitím scénických poznámek autorka vytváří svérázný komiks. Jde o boj o sociální hodnoty, ale hraje se přitom o krutosti, krvi a ztroskotaných revolučních idejích. Hra má hodně prostoru pro režijní výklad i dobré herecké příležitosti.

Hra vznikla na zakázku divadla Nationaltheater v Mannheimu, kde měla premiéru v září 2010.

Daniel Kehlmann (Rakousko)

ŠTĚDRÝ VEČER (HEILIG ABEND)

přeložila Iva Michňová

1 m, 1 ž

komorní drama

Štědrý den, do půlnoci zbývá hodina a půl – a přesně devadesát minut má policie na to, aby odhalila chystaný teroristický útok. Vyšetřovatel Thomas je přesvědčen, že profesorka filosofie Judith se se svým exmanželem rozhodli na sklonku Štědrého dne odpálit bombu. Ručičky hodin ve výslechové místnosti kvapně odměřují čas, který má Thomas na to, aby podezřelou přiměl k doznání. Rozehrává se napínavý psychologický souboj mezi dvěma hlavními (a jedinými) protagonisty hry...

Jde o střet plný zvrátů, v němž se hlavní zbraní stává přetvářka a umění skryté manipulace. Na čí straně je vlastně pravda? Thomas mohl na základě ne zcela průkazných důkazů dospět k chybnému závěru. Byla by Judith skutečně schopná aktivně rozpoutat teror, aby upozornila na bezútěšné poměry ve světě, nebo se na to zmůže jenom na papíře?

Drama Daniela Kehlmana přivádí na scénu vypjatý konflikt dvou výrazných, rovnocenných individualit. Stěžejní otázkou tak až do poslední minuty zůstává: kdo s koho?

Text nabízí výraznou hereckou příležitost pro oba představitele. Hra měla premiéru 2. 2. 2017 ve vídeňském Theater in der Josefstadt.

Fred Apke (Německo)
HORKÁ SPRCHA (KALTE DUSCHEN)
přeložil Michal Kotrouš
5 m, 2 ž
partnerská komedie

„Štěstí je možné dosáhnout mezi psem a kočkou, a mezi mužem a ženou ne?!“

Terapeutka Paula je téměř hvězdou TV-show a její psychologické rady zachránili už nejedno manželství. Paradoxně se právě její manželství nachází v troskách, chybí jí tolerance a porozumění. Vydá se se svým manželem Clemensem na poslední společnou cestu – jedou prodat svůj dům ve Španělsku. Unaveni dlouhou cestou se zastaví na jednu noc v zanedbaném hotýlku na jihu Francie. V jediném volném pokoji je však manželská postel, v koupelně teče jen horká voda. Katastrofální podmínky, v nichž jsou postavy nucené přenocovat, jsou zrcadlem života a vzájemného vztahu – oba se snaží být korektní a nekonfliktní, což se jim příliš nedaří. A tak stačí malá jiskra a už se rozhoří oheň ironie a malicherných obvinění.

Manželská fraška s trefnými bonmoty a výstižnými zobrazeními partnerských stereotypů v nejobyčejnějších, ale i nejintimnějších situacích. Autor odkrývá s výjimečnou schopností bystrého pozorovatele mechanismy vztahové hry mezi mužem a ženou. Hra je divadelně efektní, textově vybroušená a tematicky vtipná zpráva o instituci manželství, v níž se dozvíte, co si rozhodně nebalit do kufru na společnou cestu s manželkou, jak škodlivé je vést dlouhé telefonické rozhovory s milenkou, proč se nepředstavovat hotelovému personálu vlastním jménem či na čem je založená manželská selanka naivní telefonistky a snaživého pyrotechnika. Co se s jistotou nedozvíte? Nějaký stoprocentně osvědčený recept na řešení manželské krize.

Komedii uvedlo s úspěchem např. na Slovensku Divadlo Komédie v roce 2017 pod názvem *Horúca sprcha*.

Christian Lehnert (Německo)
PRSTEN - dramatická báseň (DER RING – ein dramatisches Gedicht)
přeložila Veronika Jičínská a kol.
3 m, 2 ž (variabilní obsazení)
thriller – dramatická báseň

Kdesi na Blízkém východě se manželská pár probudí z mrákot a probuzení se hned stává noční můrou. Tmou se ozývá jenom hlas jejich anonymního únosce, jehož další plány jsou nejasné a ani jejich propuštění nic neřeší. V hlavě jim zůstávají únoscovy podobenství o stále se uzavírajících kruzích a žena má kolem krku také jakýsi kruh, bohužel reálný kruhový šperk, v němž je umístěna výbušnina, jež má do 48 hodin vybuchnout.

Čas tedy běží a hra tak získává na dramatičnosti a spádu. Manželský pár se vydává na horečnatou odysseu, jejímž cílem je záchrana vlastního života. Jejich život se stává v této mimořádné situaci noční můrou, vzájemná nedůvěra roste, realita se mísí s šíleným horku s fantaziemi... Na konec se překvapivě ukáže, že v netradičním náhrdelníku nebyla výbušnina, nýbrž cukrový prášek... Rány jsou však otevřeny a není cesta zpět.

Autor nechává střídat dialogy s verši, dramatický thriller s poetickou dramatickou básní a působivými verši. Překvapivý dramatický tvar řeší otázku víry, důvěry a běhu času, jak na osobní rovině postav, tak v metafyzickém smyslu.

Text byl vybrán mezi 10 finalistů (79 přihlášených her) na soutěžní přehlídce Heidelberger Stückemarkt v květnu 2011. Autor (*1969) žije v Drážďanech a je nejen básníkem a libretistou (např. opera *Faëdra* W. Henze), ale také teologem a orientalistou. Tato hra je jeho prvním autorským dramatem.

Hra u nás byla poprvé uvedena jako scénické čtení v rámci projektu Překročit hranice v Činoherním studiu v Ústí nad Labem v březnu 2019.

A další překlady...

Henrik Ibsen (Norsko)

OPORY SPOLEČNOSTI (SAMFUNDETS STØTTER)

přeložila Karolína Stehlíková

9 m, 7 ž

Hra o čtyřech dějstvích se zabývá lidským pokrytectvím. Děj se odehrává v domě konzula Karstena Bernicka zámožného obchodníka, který je spoluobčany považován za nejcnostnějšího muže ve městě. Se svou ženou Betty má syna Olafa. Ibsen začne zdánlivou idylu rozptylovat postupným dávkování informací z Bernickovy minulosti, postupně tak zjišťujeme, že celý konzulův život je založen na lži.

Před sňatkem byl zamilován do nevlastní sestry své ženy Lony Hesselové, ale vzdal se jí pro větší věno, které nabízelo manželství s Betty. Po zasnubách byl přistižen v ložnici své tehdejší milenky. Zabránil skandálu tím, že poprosil bratra Betty Johana, aby vzal aféru na sebe. Johan s plánem souhlasil, odjel spolu se zhrzenou Lonou do zámoří. Bernickovi se tak podařilo nejen zachránit zasnuby s Betty, ale ještě využil situace k záchraně své tehdy krachující firmy. Jméno Bettynina bratra bylo spojováno jak s milostnou aférou, tak s krádeží peněz z jeho firmy. Bernick se svou „neposkvrněnou“ pověstí mohl jít směle vstříc slibné budoucnosti. Po letech si vybudoval pomocí všemožných lží postavení prvního muže ve městě, své vynikající pověsti využil ke svému odvážnému podnikatelskému záměru. V tuto nejméně vhodnou dobu se po letech vrací Johan spolu s Lonou. Bernickova pověst i postavení jsou tak náhle ohroženy.

Hra vyšla knižně v říjnu roku 1877 a ve stejném roce se dočkala i premiéry v Kodani, Bergenu a Stockholmu - Ibsen sklídl s tímto dramatem velký úspěch a otevřel si tak dveře ke světové proslulosti. Autor zde poprvé použil analytickou techniku, jejíž předností je postupné odhalování minulosti. Samotný název „opory společnosti“ má ironický nádech a stal se synonymem pro morálně prohnilé jedince.

Česky byla hra poprvé uvedena v Královském zemském prozatímním divadle v Praze v roce 1878, první československé uvedení bylo v Městském divadle Opava v roce 1928, uvedení z roku 1966 v plzeňském Divadle J.K.Tyla bylo na dlouhou dobu posledním. Hru uvedlo až Východočeské divadlo Pardubice v prosinci 2018, v novém, aktuálním překladu K. Stehlíkové.

Astrid Saalbach (Dánsko)

KADEŘNICE (FRISØRERNE)

přeložila Michaela Weberová

5 ž (28 postav)

Astrid Saalbachová si pro svou novou hru vybrala prostředí ryze ženské - salón krásy. Čtyři mladé kadeřnice (Jorun, Mette, Trine a Boogie) dělají všechno pro to, aby nad vodou udržely malé vlasové studio. Někdy mají práce dost, jindy se i ta jediná zákaznice, co přijde, nakonec odebere jinam. Ženy jsou tu často v podřízené pozici, navíc zcela dobrovolně. Jedna zákaznice je spokojená s účesem, ale protože se nelíbí partnerovi, přijde si ho nechat opravit. Mette se zcela nechala pohltit láskou ke své malé dceři, čímž se vlastně stala velmi sobeckou a leze tím ostatním na nervy. Trine si dá udělat permanentní tetování s nápisem Tomova Trine a i když ji Tom nechá, protože už ji moc zná a vztah s ní přestal být výzvou, a i když na internet nahraje jejich domácí sexy video, pořád po něm touží. Sexualita je zde vysloveně groteskní záležitostí – v jedné ze scén leží nahá nevěsta trpící psychických a sexuálním blokem na gauči a Trine s druhou nevěstou se do ní snaží zastrčit aspoň vlásenku...

Kromě skutečných zákaznic do salónu dochází záhadná postava „A“, pokaždé v jiném převleku. Vyjde najevo, že na nich zkoumá jakési zákonitosti ženskosti. Bohužel se její inkognito odtajní právě v okamžiku, kdy se ostatní tři kadeřnice podvolí nátlaku Boogie, která má jediná peníze od svého manžela mafiána, a svolí, že pro ni budou dál pracovat bez vědomí daňového úřadu. Zná jejich

kompromitující tajemství, a tak ji poníží, zbijí a vyhodí na ulici. „A“ slibuje pomstu. Boogiiinu manželovi evidentně dojde trpělivost a tělo jeho ženy se najde rozřezané na kusy. Mafián si do salónu přichází pro peníze, které tam Boogie měla schované. Jenže to není manžel mafián, ale přestrojená „A“. Všechny za trest nechá zmizet, rozplynout se. Tento fantastický závěr je trochu krutý, jinak se text vyznačuje nostalgicko komickou náladou a rychlými proměnami rolí - to hře dodává kabaretní švih. Salóneem projde řada zákaznic, probere se spousta témat, ale v podstatě jde pořád o totéž, o milence a manžele, děti, peníze, ambice v zaměstnání nebo jejich odmítnutí, a to všechno je spojeno a částečně podmíněno výběrem vhodného účesu a vyfoukanými, nelámovými, až ke konečkům vyživenými vlasy („Obličej není tak důležitý, podstatný jsou vlasy.“) Situace jsou zcela univerzální, nezáleží, jestli jsme v Dánsku nebo v Čechách. Místem děje a ženským tématem připomíná hra u nás dobře známou Taneční hodinu, kterou s pozoruhodným úspěchem uvedla celá řada českých divadel.

Vladimír Sorokin (Rusko)

KAPITÁL (KAPITAL)

přeložila Tereza Krčálová

5 m, 3 ž, další (chirurgové, ochranka, číšníci)

Velmi aktuální hra o bance a jejích pracovnících. Ti čekají v jednacích místnostech na příchod prezidenta banky. Zdá se, že v plánu je nějaké důležité jednání. V momentě, kdy se prezident objeví ve dveřích, je pracovníky slavnostně přivítán a na scénu jsou přivedeni tři chirurgové. Prezident banky si s odhodláním lehá na chirurgický stůl, kde mu má být na tváři vytvořen osmý šrám, jenž zajistí do dalšího roku stabilní situaci banky na trhu (narážka na bankovní operace).

Chirurgický rituál se pravidelně každý rok opakuje a pokaždé je doprovázen nervozitou a dohady pracovníků, kteří na správnost zvolených parametrů šrámu sází všechno s příznačnou odpovědností. Dochází i k menší roztržce, jež je však následně zažehnána a operace může začít.

Druhé dějství se odehrává týž den večer, pracovníci banky slaví ve VIP klubu vykonaný zákrok a před hlavním hřebem programu, jímž je hra Ušlapej Chodora (narážka na Chodorovského, jehož se všichni snaží vytěsnit jako něco nepříjemného), ještě chvíli diskutují o rozmanitosti estetického vkusu. Poté číšníci vnesou velkou hvězdu z plastu a kovu, která má sloužit jako nástroj k „vymáčknutí chodora“. Účastníci hry si vlezou do této konstrukce a tlakem na držadla hvězdy způsobují těm, kdo se nacházejí vedle nich, fyzickou bolest. Na základě výkřiku bolesti je jednotlivci přiděleno hrací pořadí. Hra spočívá v tom, že každý odhaluje nějaký nepříjemný zážitek ze svého života, za který se stydí. Na konci vyhrává prezident banky, který získal nejmenší koeficient chodora – jeho příběh se však nezakládá na skutečnosti, ale na představě, že by určité životní události mohly proběhnout pozpátku, jako když vracíme film. Začíná konzumací zmrzliny, přes pohřeb významného profesora, narození dítěte novomanželům a končí útokem 11. září na Manhattanu. Podle získaných koeficientů padají ze stropu chlupaté koule a účastníci po nich šlapou. Hra končí slovy „náš kapitál je ohromný“.

Hra napsaná na zakázku pro divadlo Praktika.

Joël Pommerat (Francie)

ZNOVUSJEDNOCENÍ KOREJÍ (LA RÉUNIFICATION DES DEUX CORÉES)

přeložil Michal Zahálka

5 m, 5 ž

Text významného francouzského divadelníka, který patří k nejpozoruhodnějším a zároveň nejhranějším titulům současné evropské scény.

Mozaika komických i melancholických příběhů, které dohromady skládají barvitý obraz různých podob lásky v moderním světě. Od lásky vášnivé po lásku platonickou, od lásek rodičovských po celoživotní přátelství, od lásky k nenávisti a zpátky. A především zas a znovu k oněm milostným paradoxům, které

všichni tak dobře známe. Co si počít s milovanou ženou, když ztrácí každý den paměť? Co s manželem, když se beze slova vrátí po deseti letech? A co s paní na hlídání, když děti nejsou k nalezení...?
Česká premiéra proběhla v Městských divadlech pražských (Rokoko) v prosinci 2018.

Krzysztof Kędzora (Polsko)
RUBÍNOVÁ SVATBA (RUBINOWE GODY)
přeložil Jiří Vobecký
3 m, 1 ž
politická komedie

Postarší manželský pár dostane k výročí svatby od své dcery dárek: prodloužený víkend v luxusním hotelu. Již od prvních okamžiků však mají potíže - nedokáží se dostat do svého pokoje, marně hledají klíče a zámek, až teprve trpělivý recepční jim předvede, že dveře se otevírají plastickou kartou, kterou se také rozsvěcuje. Namísto nabídnuté luxusní večeře manželé raději pojídají donesené jídlo a teprve po ujištění, že wellness služby jsou v ceně, se nechávají přemluvit k návštěvě hotelového bazénu. Manželé netuší, že nejsou v pokoji sami. Pod postelí se schovává téměř úplně nahý muž, který trávil ve stejném pokoji předchozí noc se svou milenkou, a málem jej s ní přistihl její manžel. Milenka jeho oblečení uschovala do odpadkového koše, a když s manželem pokoj opustila, uklízečka koš s oblečením odnesla... Z téměř nahého muže se vyklube poslanec vládní strany, který má být druhého dne jmenován ministrem, pokud ovšem najde způsob, jak se z pokoje do vzdáleného hlavního města vůbec dostat.

V okamžiku, kdy se manželský pár vrátí z procedur, je muž po delší chvíli nucen svůj úkryt pod postelí opustit a ke všemu se přiznat. Postarším manželům se však vůbec nechce nezvanému hostu pomáhat, zvláště když přichází recepční s občerstvením a skoro nahý muž jej přesvědčuje, že byl manželským párem pozván ke společnému intimnímu večeru. Teprve když manželům slíbí dobře placená místa pro jejich děti na svém ministerstvu, manželé mu půjčí boty a oblečení a pomohou mu dostat se z hotelu, a pak v něm v poklidu stráví zbytek víkendu.

Budoucí ministr ovšem netuší, že ochotný recepční, který celou trojici vzorně obsluhoval, pracuje pro konkurenční politickou stranu a budoucího ministra tajně fotografoval nejenom s postarším manželským párem...

Ironickou politickou komedii s úspěchem uvedlo varšavské divadlo Teatr Druga Strefa v říjnu 2017.

Maria Blom (Švédsko)
ZATRACENÝ DALARŇANI (MASJÄVLAR)
přeložil Zbyněk Černík
3 m, 4 ž
tragikomedie

Hra nás přenesení do severního Švédska, do oblasti Dalarna, která je známá svou silnou folklorní tradicí a vztahem k tradičním hodnotám.

Carina, která žije ve Stockholmu, je nejmladší ze tří sester. Právě přijela do svého rodného kraje, aby oslavila otcovy sedmdesátiny. Hned při příchodu se srazí se svou starší sestrou Eivor, která žije v neustálém shonu. Organizuje celou oslavu sama a záleží jí na tom, aby vše bylo perfektní. Postupně se začínají trousit první hosté, sousedé, příbuzní, pomalu pronikáme do jejich světa a postupně odhalujeme, co se skrývá za slavnostní náladou a bodrým humorem. Na světlo vyplouvají komplikované vztahy v rodinách, osamělost v hlubokých dalarnských lesích, velká spotřeba pálenky, nešťastná manželství a sebevraždy...

Konečně se objeví i prostřední sestra, která se právě vrátila ze své první zahraniční cesty, z Bali. Je čerstvě rozvedená, volná a naprosto nadšená a všem cestu doporučuje. Opěvuje květiny na Bali, slunce, lidi, až je jí řečeno, že řekne-li ještě jednou slovo Bali, proletí oknem. Gunilla ale všechny přesvědčuje o tom, že tam je nádherně, protože tomu chce sama uvěřit. Ve svém vnitřním monologu se publiku přiznává,

že to byl nejhorší měsíc jejího života. Také vyplavou na povrch detaily jejího rozvodu. Všem vykládá, že potřebovala svobodu a už nechtěla otročit na svého manžela. Lidé jí odsuzují jako praštěnou ženskou s krizí středního věku, která opustila ubohého manžela a děti, protože už neví, co se sebou. Pravda je však někde jinde.

Postavy mají svou verzi životního příběhu, která se hodně liší od pravdy a která se díky alkoholu a vyhroceným situacím na rodinné oslavě postupně ztrácí a zůstává jen holá skutečnost. Na jevišti se občas objevují postavičky z jiného světa, trpaslíci a skřítkci, kteří jsou vševědoucí a děj komentují, takže už od druhé třetiny víme, že se nad oslavou vznáší temný mrak, který nakonec ostatním pomůže otevřít oči. Podle hry byl natočen i úspěšný švédský film *Lidé z Dalecarlie* (2004).

Lars Norén (Švédsko)
DÉMONI (DEMONER)
přeložil Zbyněk Černík
2 m, 2 ž

Bezdětný svazek Kateřiny a Franka se kvůli psychické labilitě Franka pomalu rozpadá. Jejich sousedé Tomáš a Jena tvoří naopak tuctový pár, t.č. plně vyčerpaný péčí o malé děti. Společný večírek v bytě Kateřiny a Franka však u obou dvojic odstartuje sebezničující manželskou krizi...

Z překladů Julka Neumanna

Raymond Cousse (Francie)
BITEVNÍ PLÁN PRO DVĚ ŠUNKY (STRATÉGIE POUR DEUX JAMBONS)
přeložil Julek Neumann
1 m
tragikomická groteska

Monolog prasete v chlívků týden před porážkou je komickým, ale i bolestně existenciálním a groteskním zobrazením lidského údělu. Byl uveden v divadle L'Avant-Scène Théâtre no 761 v roce 1985, u nás ho uvedlo Národní divadlo v rámci cyklu scénických čtení projektu Bouda v deseti kusech v říjnu 2008 s D. Prachařem v hlavní roli (sekundovali mu role Řezníka a Chovatele vepřů).

Claude Confortés (Francie)
ŠAMPIONKY (LES OLYMPIENNES)
přeložil Julek Neumann
1 m, 3 ž
komedie

Dámská varianta slavné hry stejného autora s názvem *Maratón*. Jsme svědky závodu juniorky, šampionky a veteránky běžící naposledy. Prožívají situace komické, chvíle euforie i zoufalství, uzavírají krátkodobá spojení, vymýšlejí intriky, pomáhají si i si vzájemně podráždějí nohy. Po chvíli pochopíme, že se před námi vlastně odehrává celý lidský život, se všemi jeho radostmi i strastmi. Zrození je startem, smrt cílem...

Hra byla u nás poprvé uvedena ve Studiu Saint Germain v dubnu 2008.

Claude Confortés (Francie)
MARATÓN (LE MARATHON)
přeložil Julek Neumann
3 m, 1 ž
komedie

Hra o lidech ambiciózních, snaživých, tak trochu stále ublížených i těch, kteří to všechno již vzdali. Jeden závod maratónu se mění v běh životem, v němž není ani tak důležité vyhrát, jako zúčastnit se. Na trase maratónu nejde jen o vítězství. Tři muži a před nimi dlouhá trať, na níž se běží, soupeří, jí, nadává - a žije. Česká premiéra proběhla v Divadle Bez zábradlí v květnu 2006.

Michel Tremblay (Kanada)
ŠVAGŘIČKY (LES BELLES-SOEURS)
přeložil Julek Neumann
7 ž

Dvouaktová hra z roku 1965, poprvé hraná v Montrealu roku 1968. Způsobila v šedesátých letech revoluci v konformním, elitářském kanadském frankofonním divadle tím, že otevřela v té době tabuizovaná témata, jakými byly například líčení každodenního života sociálně slabších vrstev, postavení a práva žen, homosexualita, schizofrenie či quebecká identita. Šokující zároveň bylo, že Tremblay své hry psal nikoliv v čisté francouzštině, nýbrž v quebeckém dialektu, zvaném „joual“ a činil tak s humorem a nadsázkou, se smyslem pro grotesku a satiru.

Germaine Lauzonová vyhraje milion věrnostních známek od svého obchodního domu, zaručujících jí výhru dle jejího výběru z katalogu společnosti. Večer pozve všechny své švagřičky, aby společně vlepovaly známky do připravených alb, atmosféra mezi přítomnými ženami ale postupně houstne...

Dramatické dílo Agathy Christie k dispozici

Od roku 2017 zastupuje Aura-Pont pro české území **dramatická práva Agathy Christie**. V nabídce je aktuálně 28 titulů, z nichž některé jsou k dispozici úplně nově a dosud nejsou známy. Chystáme nové překlady a synopse, podrobnosti zveřejníme v nejbližších měsících.

Dílo Ingmara Bergmana k dispozici

Rádi připomínáme, že cesta k inscenování **Bergmanových děl** je po mnoha letech volná! Autorská práva vám rádi zprostředkujeme!

Nepřeložené texty

Anglicky psaná dramatika

Lucy Kirkwood (Velká Británie)

THE CHILDREN (DĚTI)

1 m, 2 ž

„Důchodci jsou jako jaderné elektrárny. Vyskytují se u moře.“

Kdesi na konci světa, v chatce na břehu moře spolu bydlí manželé Hazel a Robin, dva jaderní fyzikové v důchodu. Zdá se, že kolem už nikdo a nic není – a není divu, když se v této oblasti vyskytují zemětřesení a tsunami, což je ještě to nejmenší vzhledem k jaderné havárii, která se stala v nedaleké elektrárně. Přesto se ale jednoho dne ozve zaklepání na dveře a dovnitř vejde Rose, kolegyně z jaderné elektrárny, kterou manželský pár skoro 40 let neviděl. Možná přišla svádět Robina, se kterým kdysi cosi měla, možná je ale její úkol mnohem temnější.

Lucy Kirkwood zasadila hru do postapokalyptického světa, kde tři šedesátníci hodlají přežít pomocí jógy a jogurtu. Do popředí autorčina zájmu se dostávají závažná témata související se současným neudržitelným rozvojem. Hra měla premiéru v listopadu 2016 v Royal Court Theatre v Londýně a přináší tři nebyvalé herecké příležitosti pro dvě herečky a herce kolem šedesáti let.

David Mamet (USA)

BITTER WHEAT (HOŘKÁ PŠENICE)

5 m, 2 ž

Barney Fein je tlustý a mocný filmový magnát, pro kterého je business nade vše a kterému se daří natolik, že si připadá takřka nedotknutelný. Žije odtržený od reality ve světě, kde mu nikdo neodporuje, kde jsou všichni podřízeni a kde není prostor pro jakékoliv projevy lidskosti. Barney je všem dokonale odcizen; dokonce i své umírající matce, kterou už využívá jen jako marketingový prvek. Barney se – možná ve své iluzi nedotknutelnosti, možná z prosté arogance a neschopnosti empatie – při jedné pracovní schůzce s mladou asijskou herečkou projeví jako pravý sexuální predátor, když neváhá využívat svou mocenskou i finanční výhodu, aby přesvědčil nezkušenou dívku k různým sexuálním hrátkám. Herečka však sebere všechnu svou odvahu – i když psychologické manipulace záhy dojdou k otevřenějším formám násilí – a dokáže se vzepřít tyranovi. Případ získá značnou mediální odezvu a Barney, kdysi na špičce potravního řetězce, se ocitá osamělý a bezmocný uprostřed své kanceláře.

Hra byla inspirována kampaní #MeToo a případem Harveyho Weinsteina. Filmového magnáta hra zobrazuje na pomezí vzteklého dítěte, které nechápe společenské mantinely chování a neumí pracovat s konceptem zodpovědnosti, a chladného, vypočítavého businessmana, který si je dobře vědom své převahy. Hra bude mít premiéru v létě 2019 v Gielgud Theatre na West Endu v autorově vlastní režii a s Johnem Malkovichelem v hlavní roli.

Christopher Hampton (Velká Británie)

A GERMAN LIFE (JEDEN NĚMECKÝ ŽIVOT)

1 ž

monolog

Hra pro jedinou herečku vznikla na základě skutečného životního osudu Brunhilde Pomsel, Goebbelsovy osobní sekretářky. Brunhilde vzpomíná na své mládí, kdy si velmi přála najít nějakou práci sekretářky.

Postupně popisuje své kariérní úspěchy a posuny, které ji postupně vedly výš a výš až na ministerstvo propagandy. Vzpomíná na svého prvního zaměstnavatele - židovského právníka – i na kolegy ze silně pronacistické rozhlasové stanice, kde pracovala ve stejnou dobu. Vzpomíná i na svou židovskou kamarádku Evu, která ji doprovázela, když se Brunhilde přihlásila k NSDAP, a kterou od určité chvíle už prostě nikdy neviděla a nebylo jí to divné. Brunhilde se netají tím, že necítí žádný podíl viny ani žádné výčitky. Staví se do role *hloupé ženy*, která se prostě jen nezajímala a o ničem nevěděla.

Rozhovory s Brunhilde Pomsel vznikly původně jako podklad pro úspěšný stejnojmenný dokumentární film *Ein deutsches Leben*.

Hra bude mít premiéru na jaře 2019 v Bridge Theatre v Londýně v titulní roli s Maggie Smith.

Sarah Ruhl (USA)

FOR PETER PAN ON HER 70TH BIRTHDAY (PETRU PANOVI K JEJÍM 70. NAROZENINÁM)

4 m, 2 ž

Když Anna vzpomíná na svého otce, vidí sebe v roli Petera Pana na jevišti divadla v rodném městě v lowě a jeho, jak jí nese květiny po představení. Nyní je ale u jeho nemocničního lůžka a společně se svými sourozenci je tichým svědkem těch pár posledních chvil jeho života. Smrtí otce začíná pro ni i sourozence skutečná dospělost, na jejímž začátku jsou diskuze přerůstající v hádky o všem možném – od rodinných témat po politiku.

Autorka ve své hře poskytuje vhled do středu jedné rodiny, jejíž život byl do jisté míry spjatý s Petrem Panem, který v textu slouží jako určující metafora. Hra tematizuje nejen rodinné vztahy, ale hlavně smrt, bolestivé odtržení od dětských jistot a touhu nikdy nevyrůst.

Hra měla premiéru v Actors Theatre v Louisville v březnu 2016.

Nina Jayne Berry (Velká Británie)

TERMINAL VELOCITY OF SNOWFLAKES (KONEČNÁ RYCHLOST VLOČEK)

1 m, 1 ž

Rosie a Charlie se poprvé potkají v parku v severoanglickém New Castlu, když jim je sedm a devět. Hned od prvního pohledu cítí, že je k sobě táhne nějaká nepojmenovatelná síla. Jejich setkání je ovšem rychle utnuto, a tak se rozejdou, aniž by si řekli svá jména. O několik let později se oba již jako teenageři potulují stejným parkem a opět se při pohledu jeden na druhého nedokáží ubránit dojmu, že je něco spojuje...

Autorka ve své hře popisuje šest zdánlivě náhodných setkání či míjení dvou mladých lidí, kteří mezi sebou cítí nevysvětlitelné pouto. Zatímco Charlie se později protlouká dospíváním i dospělým životem za pomoci alkoholu a krátkodobých prací po barech, z Rosie se stane vědkyně, která se specializuje na teorii času a provázanosti ve vesmíru. Právě Rosiina oblast výzkumu dodává komorní hře poutavý rámec, který tuto hru odlišuje od „běžné romance.“

Hra byla uvedena v prosinci 2016 v Live Theatre v New Castlu a sklídila velký úspěch u britské kritiky.

Hra se právě překládá.

Michele Riml (Kanada)

MISS TEEN (MISS NÁCTILETÁ)

4 ž

komedie

Zamlklá dospívající dívka se nečekaně účastní místní soutěže krásy a ještě víc nečekaně ji vyhrává. Její osamělá matka se naopak se situací těžce vyrovnává a tragikomicky se snaží vyhovět požadavkům poroty...

Zábavná meditace o rodině, ambicích a tom, co to znamená být krásná.

Komedie byla uvedena v Stages Repertory Theatre v Houstonu v dubnu 2016.

Martyn Hesford (Velká Británie)
GLASS SUPPER (SKLENKY A VEČEŘE)

4 m, 1 ž

Dva homosexuální páry. Když se potkali loni o dovolené, pořádně to rozjeli. Uběhl rok. Marcus a Colin se mezitím odstěhovali na samotu daleko od Londýna, v tichosti stvrdili svoje dvacetileté soužití sňatkem a v ústraní se snaží vzdorovat nástrahám světa.

Idyla jim vydrží pouze do chvíle, kdy se na večeri staví jejich známí, Steve a Jamie, tentokrát v doprovodu Stevovy bývalé manželky Wendy. Počáteční rozpaky se podaří překonat trochou vína, které ale brzy teče proudem a čím víc se vypije, tím větších obrátek nabírá večírek, který s vtipem, ale čím dál tím víc se i smutkem, dokonce se zoufalstvím odhaluje slabá místa vztahů a otevírá soukromé komnaty, které bývá lepší nechat zavřené.

Hru poprvé uvedlo Hampstead Theatre Downstairs v Londýně v červnu 2014.

Jason Odell Williams (USA)
CHURCH & STATE (CÍRKEV A STÁT)

4 m, 1 ž

předvolební komedie

Titul hry je ironickou parafrází na hesla o odluce církve a státu, kterou řešil v USA v 17. století Roger Williams. Během staletí se z tohoto tématu stalo silné předvolební heslo a je jím i v této brilantní komedii.

Nacházíme se v prostoru talk show, po skončení natáčení, kde právě proběhla předvolební kampaň, což naznačuje typicky americká rudo-modro-bílá výzdoba a hesla typu „Whitmore do Senátu“. Jméno titulní postavy není náhodné (white more) a odkazuje spolu s dalšími komediálními narážkami na tradičně nezdravý vztah Američanů k církvi, státu – a zbráním. O hlasy voličů právě usiloval „soucitný konzervativce“, senátor Charles Whitmore a pro svou rétoriku pro znovuzvolení v Severní Karolíně použil mj. i nedávnou střelbu na základní škole, při níž zahynuly děti. Senátor se ale dopustil zásadní chyby, když na otázku neohroženého blogera, zda se pomodlil za zastřelené děti, přiznal, že ne. Whitmore uvažuje, co je to za Boha, který zas a znovu umožňuje, aby se takovéto tragédie na amerických školách děly.

Tato krize víry nahlodává důvěru jeho manželky, která měla senátora za bezchybného muže. Manažerka kampaně je rovněž zděšená, tato zpráva hrozí zasáhnout evangelickou voličskou základnu senátora – na druhou stranu je ale možné, že voliči ocení senátorovu otevřenost a upřímnost.

Slovní humor pramení z absurdních otázek, co je politicky korektní, a co ne, z vtipných hlášek („Nemáte někdo koks? Máma bude péct celou noc koláče.“), nevhodných parafrází klasických výroků (např. Shakespeara) v nevhodné momenty či zdůrazněním „buranství“ a jižanství v mluvě postav, jež mají navíc kostýmy zdůrazňující nevkus této společnosti. Dalším zdrojem komiky je postava nervózního a sakrastického židovského liberála z New Yorku Alexe (podoba s W. Allenem), resp. jeho karikatura – dělá si ze své novinářské práce legraci, či ji bere vážně?

Úderná, téměř sitkomová komedie byla uvedena v červnu 2017 na Off-Broadwayi.

Jane Anderson (USA)
MOTHER OF THE MAID (MATKA PANNY)

3 m, 3 ž

Dvouaktové drama vypráví příběh Johanky z Arku očima její matky Isabelly z Arku. Začíná v době, kdy se Johance poprvé začala zjevovat svatá Kateřina. Na její prostou a chudou rodinu byl vyvíjen tlak nejen ze

strany církve, ale i francouzské armády prohrávající stoletou válku. Venkovanka Isabella přihlíží tomu, jak se z její dcery stává symbol a přitom se nezaobírá myšlenkami na boží vůli, ale strachuje se, jestli má její dcera dostatek jídla, jestli ji armádní důstojníci neobtěžují či jestli si nechce vzít za muže mladého rolníka z vedlejší farmy. Když Johanku zajmou Angličané a francouzský dvůr i církve se od ní odvrátí, Isabella dělá co je v jejích notně omezených silách a na rozdíl od krále Karla VII. nikdy nevzdá boj za Johančino osvobození.

Jde o velkou hereckou příležitost pro představitelku titulní role, Isabelly z Arku, avšak i ostatní postavy Johančiny rodiny (neomalený a prostý otec Jacques, ambiciózní a pyšný bratr Pierre) jsou poutavě vykresleny. Asi nepřekvapí, že ústředním tématem hry je nespravedlnost a rozkol mezi aristokracií a prostým lidem. Tyto sociálně politická témata jsou však na pozadí zásadního motivu a tím je síla mateřské lásky.

Světovou premiéru hry uvedla v roce 2015 společnost Shakespeare & Company v divadle Elayne P. Bernstein Theatre v Massachusetts. V roce 2018 ji v newyorské premiéře uvedlo divadlo Anspacher Theatre. Hlavní roli Isabelly z Arku hrála známá herečka Glenn Close.

Carolyn Burns (Nový Zéland)

NORTH BY NORTHWEST (NA SEVER SEVEROZÁPADNÍ LINKOU)

6 m, 3 ž

adaptace filmu Alfreda Hitchcocka podle scénáře Ernesta Lehmana

Západ a Východ rozděluje studená válka a svět je plný špiónů a gangsterů, kteří se snaží vydělat na pašování mikrofilmů. A tak se může stát, že je úspěšný newyorský podnikatel v reklamě, Roger Thornhill, omylem pokládán za agenta CIA, unesen, vydírán a málem zavražděn. Aniž by ztratil glanc a vtip, vyvázne gangsterům v šílené honičce, na mol opilý. Sám se vrhne do pátrání po fiktivním agentovi Kaplanovi a zavlče do něj i svoji excentrickou matku. Vzápětí se ale, opět mylně, stane podezřelým z vraždy, a to přímo v sídle Spojených národů, a dává se na útěk, vlakem. Tam se seznámí s okouzující blondýnou, jež mu pomůže skrývat se před policií, zamiluje se, ale chyba lávky, není to tak jednoduché, protože dívka je ve skutečnosti milenkou šéfa gangsterské bandy...

Jde o filmovou klasiku a divadelní přepis (první provedení Melbourne, 2015) zůstal věrný předloze (dokonce se k filmu oddaně hlásí a na začátek zařadí „titulky“). Je to kouzelné retro z dob, kdy ještě filmový zločin nepáchl krví atd., kdy ještě neztratil kouzlo romantiky a dobrodružství. Ačkoli se zde kradou státní tajemství a dokonce vybuchne jedna cisterna s naftou, krev neteče proudem, vraždí se úměrně a pokud možno ty, kteří si to zaslouží, a zrádná žena pochopí svůj omyl a vrhne se do náruče tomu správnému muži, aby ho sňatkem učinila šťastným.

Rogera Thornhilla, sebevědomého okouzujícího elegána, který se po tom, co musel zalehnout do kukuřičného pole, aby se uchránil před střelbou z prolétajícího letadla, stará především o to, aby mu vyčistili oblek (a aby se potěšil s krásnou zrádkyní) původně oslnivě ztvárnil Cary Grant. Tato role milovníka obratného v konverzaci a zároveň kovboje v kravatě nabízí výtečnou hereckou příležitost. Ovšem je tu celá řada dalších výborných postav, od osudové dívky, přes zločince až po státní agenty s pochybnou morálkou. Navíc, překlad bohatého děje a akčních scén z filmového do divadelního jazyka dává velký prostor fantazii a umu režiséra i scénografů.

Linda Carson, Jill Daum, Alison Kelly, Barbara Pollard, Robin Nichol, Deborah Williams (Kanada)

MOM'S THE WORLD (TO SLOVO JE MÁMA)

6 ž

komedie

Komedie, která nechá diváky se od srdce zasmát a místy i trochu dojmout, se zabývá vším, čím si novopečená matka musí projít. Od těhotenství, přes zázrak zrození, až po chvíle pochybností a únavy. Šest ženských hlasů se prolíná v jednotlivých částech hry, které jsou vždy věnovány určitému tématu.

Delší promluvy střídají výkřiky do tmy či drobná povzdychnutí, vše s notnou dávkou sebeironie. Postupně se tak skládají celistvější příběhy matek, které nadevše milují své děti ale i tak občas zaslechnou volání divočiny, respektive ozvěny svých starých životů plných odhodlání i nezávislosti.

Hra nesentimentálně a bez zbytečných klišé nahlíží téma mateřství, nabízí řadu anekdotických mikropříběhů skládajících se do jednotného obrazu jako puzzle. Hra byla s velkým úspěchem inscenována už na třech kontinentech. Premiéra proběhla v lednu 1994 v rámci Women in View Festivalu ve Vancouveru.

5 x Lawrence Roman (USA)

COULDA, WOULD, SHOULD (MOHL, CHTĚL A MĚL)

4 m, 3 ž
komedie

Jerry, frustrovaný životem, se ztratí v krizi středního věku a ocitá se v náručí lásky svého mládí. Ovšem po tolika letech předchozího manželství to jde ztuhla a navíc ho trápí svědomí. Po čase si uvědomí, že minulost má nudnou příchuť, a rozhodne se vrátit zpět. Protože střední věk zkrátka znamená prostředek života.

CRYSTAL, CRYSTAL CHANDELIER (KŘÍŠŤÁLOVÝ LUSTR)

2 m, 1 ž
komedie

Pennie Hendersonová je pro psychoanalytika Paula Rysdalea velmi komplikovaným pacientem. Pracuje jako call girl, je sice sympatická, ale nesnesitelná. Její změny nálady se většinou daří zredukovat díky mnoha mnoha vyčerpávajícím sezením. Paul ji nejprve odkáže na své kolegy, nakonec si ale Pennie ponechá ve své péči a jejich rozvíjející se vzájemný vztah se pro oba stane obrovským úspěchem.

GRAPES AND RAISINS (HROZNY A HROZINKY)

3 m, 4 ž
komedie

Charlie je pětadesátiletý vdovec, který si užívá pověst Casanovy: tráví své dny na pláži v jižní Kalifornii, leč nemá zájem o mladší dívky. Lákají ho zralé ženy, které mají nějaký příběh, zkušenosti, hloubku a za sebou životní zkoušky. Charlie jim nabízí své přátelství a porozumění a ženy jsou rády, že mají společníka. Pak ale Charlie potká Polly – čerstvou vdovu, jež mu začne svým temperamentem život spíše komplikovat, přesto (či právě proto) si k ní začne hledat cestu. Do toho všeho se objeví Charlieho dcera, která je šokována jeho romantickými výpady a stále mu připomíná jeho věk.

SWEET AMBUSH (SLADKÁ ZÁLOHA)

2 m, 3 ž
komedie

Max se chce za každou cenu oženit s Ritou. Jenže Rita má nakročeno ve své kariéře, má spoustu plánů a je spokojená s jejich vztahem tak, jak je. Zůstává s ním jenom proto, že je dobrý v posteli? Když se jí na to Max zeptá, Rita se urazí a navrhne, že v blízké budoucnosti nebude žádný sex. To je příležitost pro Maxova kamaráda Tonyho. To ale probudí Maxovu žárlivost a donutí ho se nad celou situací zamyslet a přehodnotit své chování.

MAKE ME A MATCH (DOHAZOVAČ)

3 m, 2 ž
komedie

Stephanie Millsová je bohatá a náročná firemní manažerka, která si jde nekompromisně vlastní cestou. Ovšem slyší tikat své biologické hodiny, a tak se rozhodne najít manžela. S pomocí svého kamaráda a na nátlak své matky se seznámí s excentrickým dohazovačem Robinem McFeeem, který je též zvyklý jít svou cestou, a tak dohodí Stephanie různé „týpky“, což vede ke katastrofálním výsledkům.

Komedie nabízí lásku, sex a smích a popisuje nebezpečí různých zprostředkovaných známostí.

Německy psaná dramatika

Ingrid Lausund (Německo)

DER GEFLÜGELTE FROSCHGOTT (OKŘÍDLENÝ ŽABÍ BŮH)

1 m nebo 1 ž
monolog o životě po životě

V podstatě může být kdokoli kdykoli a kdekoli zasažen jako bleskem nějakým zásadním poznáním či zjevením, které změní jeho život a které se v tu chvíli nepříhodilo nikomu jinému. Jak k takovému zjevení dojde, je velmi odlišné. Může to být naprosto nečekané prozření u stolu se snídaní, když si mažeme marmeládu na housku, může to být ale také podobné náboženské extázi. Předpokládejme, že nebudeme chtít čekat na prozření nad marmeládou, a vydáme se sami aktivně toto prozření hledat. Kde a jak ho nejlépe udělat?

Pravděpodobně je ideální začít nějakým náboženstvím a v případě neúspěchu byste možná zkusili jiné...

V bohem opuštěné samotě monodramatu se Ona či On snaží odpovědět na otázku, jak reálný je život po smrti a zda ho člověk může ovlivnit tím, v co věří a co činí na tomto světě. Protože lze předpokládat, že existuje víra, která je správná, nebo alespoň správnější než ostatní.

Hledáme svou víru, nebo ona hledá nás? Ví o sobě peklo, že je to metafora? Mohou věci vstupovat do transcendentna, a pokud ano, jak vypadá transcendentní pizza? Jaké je kritérium pro smyšlenou hloupost a jaké pro skutečnost?

Hledání orientace na nepřátelské stezce nejistých hypotéz, logických předpokladů a matoucích argumentů v pohoří poznatků – ovšem bez lana a v teoreticko-náboženských letních sandálech. (Ingrid Lausund).

Nele Stuhler, Jan Koslowski (Německo)

DER ALTE SCHINKEN (STARÁ ŠUNKA)

4 m, 2 ž (variabilní obsazení)

Šunka je kýta prasete, takže jeho zadní partie. Měšťanstvo je něco jako šunka demokracie – její zadek, výživný a dlouho zrající kus naší dnešní společnosti. Prostě stará šunka.

Jenže proč už ji nikdo nechce jíst? Protože zestárla? Protože už se občané jako měšťanstvo necítí? Jsou tedy měšťané mrtví či se přežili? Povídá se, že je někdo viděl ještě živé, nebo jako fosílii, možná se měšťanstvo samo zabilo, nebo zemřelo přirozenou smrtí. Spíše však bylo zavražděno.

V kruhu kdesi v horách se proto potkávají první oběti dlouhého eposu, aby zde našli svůj epilog. V očích listonošky se zračí smutek nad skonem celé vymírající třídy. Kdo sem byl pozván a proč? A kdo byl tedy zabít? To se musí zjistit. Smrt měšťanstva je nejhorší detektivka na světě...

Hra byla uvedena v dubnu 2018 ve Schauspiel Frankfurt.

Laura Naumann (Německo)
DAS HÄSSLICHE UNIVERSUM (OŠKLIVÝ VESMÍR)
min 5 herců (variabilní obsazení)

Postapokalyptická situace, vzduchem ještě poletuje popel a kouř stoupá z rozvalin. V přepravním prostoru, někde mezi současností, jež se teprve formuje, a budoucností, jež začíná, se pohřbívá minulost. Rosa řekla, že všechno musí hořet, a tak je svět v plamenech, jako by čekal na její slova...

Autorka používá rytmizovaný, naléhavý jazyk a sleduje postavy na pozadí zániku, nejsou to revolucionáři, ale hledají, jak se správně zachovat a správně žít v houštině daných skutečností.

Text osciluje mezi dystopií a utopií a ptá se, zda je možno začít znovu od úplného začátku. Z útržků zpráv a záběrů na youtube, jež jsou sdíleny a komentovány, se dá vytušit správný směr. Chvilí vše vypadá logicky a zbývá jen krůček ke změně, k lepšímu světu. Ale následuje útok, fronta začíná být nepřehledná a vztek se zvětšuje. Svět se zdá být spokojen s tím, že klesá do rozvalin, jako by se chtěl vynulovat nechat vystoupit z popela budoucnost.

John von Düffel (Německo)
HELDEN ZEUGEN (PLOZENÍ HRDINŮ)
2 m, 2 ž
komedie o počtetí

Většina párů, kterým se nedaří počít dítě, začnou docházet na kliniku reprodukční medicíny. Tam je každý krok plození pečlivě kontrolován a ovlivňován. Žádná jiná medicínská technika nemá tak široké bezprostřední následky: plánování života, rodinné modely, role pohlaví až po právo na rozmnožování.

V této situaci se nachází i pár Michael a Michaela, kteří se již dlouho snaží o dítě. Není ale lepší nějaké dítě adoptovat? A kdo vlastně ovlivňuje a kontroluje, kdo se narodí? Vždyť už ani téměř nejde o budoucí rodiče a jejich svobodné rozhodnutí, jako spíše o pečlivě promyšlený proces produkce nových dětí...

Aktuální komedie byla uvedena v lednu 2019 v divadle Theaterlust München.

Ibrahim Amir (Rakousko)
HOMOHALAL
6 m, 3 ž
hořká komedie o migrantech a imigrantech

Píše se rok 2037, v Německu žijí lidé různých kultur v míru, rasismus a islamofobie patří dávno minulosti. Drážďany se staly evropským příkladem tolerance a poslední pravicoví radikálové se potácejí v depresi.

Jednoho dne se opět po delší době setkají dřívější přátelé – kvůli sebevraždě uprchlíka, který se sem přestěhoval před 20 lety. Vzpomínají na proběhlé boje, na to, co všechno se jim podařilo. Fasáda harmonie a sentimentality se však začíná rychle drobit, otevírají se staré jizvy a narážejí na sebe nezodpovězené otázky. A když se dostane na světlo zločin, k němuž došlo před dvaceti lety, začne boj na život a na smrt o právo silnějšího.

Hra volně reaguje na vídeňské události z roku 2012, když mnoho měsíců před přívalem milionů lidí obsadila skupina žadatelů o azyl ze Středního Východu vídeňský kostel, aby upozornila na svou neuspokojivou situaci. Proto se rozhořela vášnivá debata zleva i zprava, na jedné straně byli uprchlíci idealizováni, na druhé kriminalizováni. Autor, sám syrský Kurd, s nimi vedl po dva roky workshopy a rozhovory s aktivisty využil k napsání této hry. Výsledkem je neidealizovaný pohled na různá klišé a předsudky, hořká komedie o konfliktech mezi lidmi a kulturami. Je vůbec dovoleno se takovým věcem v divadle smát? Autor tvrdí, že ano – na obou stranách je totiž mnoho chyb, fobií a resentimentů. Že to však není jednoduché, ukazuje skutečnost, že plánovaná premiéra ve Vídni byla kvůli tématu v roce 2016 zrušena, autor látku přepracoval pro Staatsschauspiel Dresden (prem. březen 2017), ovšem odvážná komedie je aktuální všude.

Daniel Glattauer (Rakousko)

VIER STERN STUNDEN (ČTYŘHVĚZDIČKOVÉ CHVÍLE)

2 m, 2 ž

komedie o literátovi

Úspěšný spisovatel v krizi přijíždí se svou mladou přítelkyní do letitým lázeňského hotelu, kde se setká s ambiciózní novinářkou kulturní rubriky. Postavám sekunduje a do děje zasahuje ještě mladý šéf hotelu. Komorní komedie s humorem i kriticky účtuje nejen s literární a nakladatelskou praxí, ale i se stárnutím a s ním spojenou uraženou ješitností slavného spisovatele.

Hru uvedlo vídeňské Theater in der Josefstadt v září 2018.

A další jazyky...

Ivan Vyrypajev (Rusko)

IRANSKAJA KONFERENCIJA (ÍRÁNSKÁ KONFERENCE)

7 m, 3 ž

15. února 2017 se na kodaňské univerzitě koná veřejná konference k íránské otázce. Odborníci společenských věd, stejně jako různí spisovatelé, novináři a význačné osobnosti dánského veřejného života diskutují o konkurenci dvou světových názorů, jež se moderátor snaží pojmenovat jako „náboženský tradicionalismus“ a „humanistický racionalismus“.

Už první řečník ukáže, jak nesmiřitelné obě pozice jsou – tématem by dle něho neměla být svéprávnost a kritika, nýbrž sebepoznání a oddanost Bohu. To rozpoutá diskuzi a roztržku – jak můžeme akceptovat instanci, která je zodpovědná za atomovou bombu, války, utrpení, trest smrti, bičování a amerického prezidenta? Odpověď – Bůh píše lidské dějiny a doprovází jej hudba slz. V tento okamžik dojde některým účastníkům, stejně jako domněle reálnému publiku trpělivost...

Ale nebyl by to Vyrypajev, kdyby tato konference byla pouhou konferencí. Jde spíše o jakýsi koncil či obhajobu hledání smyslu života i přes kulturní a náboženské propasti. Za pomoci řečnických pultů a mikrofonů se tu otevírá západo-východní téma, jež se noří až do mýtické minulosti, dotýká se dnešního „world happiness“ Dánska, stejně jako toho temného hamletovského, autoritativní islámské republiky, stejně jako perských mystiků a básníků. A tím vyvstává i stále se opakující téma pravdy a individuální svobody.

Hra byla uvedena v Polsku ve varšavském Teatru Dramatycznym v září 2018 v autorově režii.

Připravujeme český překlad.

Monica Isakstuen (Norsko)

**SE PÅ MEG NÅR JEG SNAKKER TIL DEG / LOOK AT ME WHEN I'M TALKING TO YOU
(KOUKEJ SE MI DO OČÍ, KDYŽ S TEBOU MLUVÍM)**

1 m, 1 ž

Vynalézavě strukturovaná hra o vztazích mezi ženami a muži, rodiči a dětmi, oběťmi a pachateli. Text je rozdělen do dvou částí, z nichž první zkoumá vztahy mezi matkou a synem, druhá mezi otcem a dcerou. Hra klade aktuální otázky - jak je obtížné být dobrým rodičem? Jak je náročné formovat další lidskou bytost? A jak si můžeme být jisti, že naše dítě nachází tu správnou cestu životem? Jak reagovat, pokud naše dítě zneužívá ostatní? Nebo je-li naopak zneužíváno? Jaké mocenské struktury jsme v našich dětech nevědomky reprodukovali?

Hra neustále překračuje nejasnou hranici mezi péčí a represí či láskou a manipulací.

„Hra diváka vtáhne do svého vesmíru a neopustí ho, dokud nezaujme nějaký postoj. To působí provokativně a nepříjemně, ale je to také velmi vzrušující.“ (Aftenposten)

Máme k dispozici i anglický překlad.

Simon Stone (Austrálie)

HOTEL STRINBERG

5 m, 4 ž

podle Augusta Strindberga

August Strindberg, švédský realista, jenž nesnášel ženy a neměl daleko k šílenství a obsesi vnitřními démony, napsal nejenom řadu dnes již klasických dramát, ale i povídky a romány, byl i malířem. Inspiroval australského dramatika narozeného ve Švýcarsku Simona Stonea, k projektu napsanému přímo pro vídeňský Akademietheater, kde byl uveden v lednu 2018.

Ze strindbergovského kosmu vytvořil Stone patrový hotel s mnoha místnostmi, kde se paralelně odehrávají tragické a komické vztahy mezi muži a ženami. Divák se stává voyeurem, shromažďuje různé důkazy, řeší záhady, je konfrontován s banalitami, propastmi duší i nejintimnějšími tajemstvími. Během jednoho večera se tak rozehraje příběh jedné společnosti, který nahlíží hluboko za nejtemnějších zákoutí lidských srdcí. Vzniklo tak provokativní, upřímné a hluboce lidské zpracování Strindbergových témat.

Text máme k dispozici v němčině.

**LISTY Z AURA - PONTU
I/2019**

© Aura - Pont s.r.o., Praha 2019
Redakčně připravil Michal Kotrouš.

Spolupracovali:

Alena Bjačková, Marta Ljubková, Petra Marková, Anna Pýchová, Jitka Sloupová, Klára Vajnerová, Adéla Vondráková.